

سرمقاله

ادامه از صفحه یک ...

در نظر بگیریم، اگر یک متقاضی بخواهد یک واحد مسکونی ۷۵ متری خریداری کند، باید حدود ۸۲۵ میلیون تومان پرداخت کند؛ حال اگر حداقل حقوق ۵۱ میلیون تومان در نظر گرفته شود، باید بیش از ۴۶ سال در صورت تغییر نکردن قیمت مسکن انتظار و پس‌انداز کند، تا صاحب مسکن شود؛ در این راستا گفتنی است «شاخص دسترسی به مسکن شهری» بر اساس درآمد خانوار و قیمت مسکن طی هر سال تهیه می‌شود. پس اگر یک خانوار در شرایطی تمام درآمد خود را به‌طور کامل پس‌انداز کند، در سال ۱۳۹۱ می‌توانست ظرف دوازده سال خانه‌دار شود، پس در یک شرایط طبیعی (با توجه به مخارجی که دارد) یک گر یک سوم درآمد خود را ذخیره کند برای خرید یک خانه باید ۳۶ سال انتظار می‌کشید که عدد ۳۶ به «طول دوره انتظار» تعبیر می‌شود. حال مطابق آمار بانک مرکزی، خانوارهای کشور، ۳۴ درصد (بیش از یک سوم) از درآمد‌های خود را صرف هزینه‌های مسکن می‌کنند. با این اوصاف آیس‌خانوارها کنشش آن را دارند که علاوه بر چنین هزینه سرسام‌آوری، مبلغ جداگانه‌ای را برای سرمایه‌گذاری مسکن هزینه کنند و درصد بیشتری از درآمد خود را حداقل برای میان مدت به هزینه مسکن اختصاص دهند؛ به عبارت دیگر آمارها نشان می‌دهد که درآمد و دارایی خانوارهای فاقد مسکن، به سختی کفاف پرداخت اجاره و ودیعه محل سکونت فعلی آنان را می‌دهد و دارایی مضاعفی جهت سرمایه‌گذاری برای خرید مسکن باقی نمی‌ماند.

اما در ارتباط با راهکارهایی برای کاهش دوره انتظار مسکن باید گفت؛ پس‌انداز کردن برای خرید مسکن که در دولت یازدهم با تأسیس صندوق پس‌انداز مسکن با سقف پرداخت ۸۰ میلیون تومان آغاز به کار کرد، شاید در همان سال ۹۳ می‌توانست تا ۵۰ درصد قیمت یک واحد مسکونی متوسط را پوشش دهد؛ اما حال با توجه به رشد لجام‌گسیخته مسکن که از شرایط اقتصادی تأثیر گرفته است، نشان می‌دهد، حتی مکانیزم تأمین منابع مالی هم نمی‌تواند در کنار پس‌انداز به متقاضیان مسکن کمک کند. داده‌های آماری (گزارش بانک مرکزی در خصوص قیمت مسکن موبد این موضوع است) نشان می‌دهد که در گروه هدف این برنامه (یعنی خانوارهای فاقد مسکن ملکی) پس‌انداز قابل‌ذکری وجود ندارد که با سپرده‌گذاری حتی در صندوق پس‌انداز مسکن که کفاف و پوشش کمتر از ۲۰ درصدی قیمت یک واحد مسکونی را در تهران می‌دهد، بتوانند فرآیند خرید مسکن را آغاز کنند که آمارهای اقتصادی بانک مرکزی در این مورد واضح است. در این زمینه بسیاری از تحلیل‌گران معتقدند افزایش قدرت خرید، نه با افزایش سقف تسهیلات و کاهش قیمت مسکن دو راهکاری است که دولت می‌تواند برای بهبود وضعیت بازار مسکن اتخاذ کند.

طی چند سال اخیر، اقشار ضعیف با بهره‌گیری از انواع تسهیلات، موفق به خرید مسکن می‌شدند؛ اما در سال ۹۷ به دلیل رشد دو برابری نرخ خرید و فروش آپارتمان و ثابت ماندن نرخ وام مسکن، پوشش‌دهی این تسهیلات حتی ۲۰ درصد از هزینه کل خرید یک خانه را نیز در بر نمی‌گرفت؛ به همین دلیل قدرت خرید مردم به پایین‌ترین حد خود در چند سال گذشته رسید. به هر حال مکانیزم‌های تأمین منابع مالی و تسهیلات شاید به نوعی بتواند به‌خاندار شدن کمک کند، اما سقف کنونی تسهیلات مسکن پاسخگوی خرید مسکن نیست و پوشش چندان مناسبی در شهرهای بزرگ برای خرید نمی‌دهد. کاهش قیمت مسکن نیز تنها در صورتی اجرایی خواهد شد که دولت با ارائه تسهیلات به انبوه‌سازان، تولید مسکن در کشور را افزایش دهد. به‌عبارت دیگر، با توجه به اینکه در حال حاضر برای پاسخ به تقاضای مسکن در کشور، باید سالانه یک میلیون واحد مسکونی تولید شود، در نتیجه نیاز است، دولت ابتدا با ارائه تسهیلات از جمله زمین ارزان قیمت و سایر تسهیلات ارزان، زمینه‌افزایش تولید مسکن را فراهم کند. در نهایت باید گفت برای جبران کسری میان عرضه و تقاضا بازار، برنامه درازمدتی نیاز است که باید براساس آن زمینه تولید متناسب با تقاضا آغاز شود. برای اجرای این طرح باید همه ابزارهای مالی در اختیار مسکن و بخش خصوصی قرار داده شود.

نعمتی: سهمیه‌بندی بنزین فعلاً متوقف است

سخنگوی هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی گفت: موضوع سهمیه‌بندی بنزین فعلاً متوقف است و این موضوع در جلسه مشترک مجلس و دولت مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

پهروز نعمتی، در حاشیه جلسه علنی مجلس در جمع خبرنگاران گفت: در جلسه غیر علنی، موضوعات مختلفی در خصوص مسائل منطقه و حوزه بین‌الملل و داخلی مطرح شد و آقای لاریجانی درباره اصلاح ساختار بودجه، توضیحاتی ارائه داد و گفت، قرار است آقای نوبخت، سناریوهای مختلف دولت را در این زمینه ارائه کند. وی افزود: در مورد بنزین فعلاً موضوع سهمیه‌بندی متوقف بوده و قرار است دولت و مجلس به‌طور مشترک در این باره بحث و بررسی کنند و راهکاری بیندیشند.

سرمقاله

راخيل رحمانی / گروه سياست
Rahil.Rahmani@gmail.com

مجری «الجزیره» از ظرفیت پرسید: همیشه گفته‌اید ایران به‌دنبال درگیری و افزایش تنش‌ها نیست؛ اما آیا این اقدام تروریستی اعلام‌کردن نظامیان آمریکایی اقدام کشوری است که به‌دنبال جنگ نیست؟

ظریف پاسخ داد: «به‌طور حتم ایران به‌دنبال درگیری و گسترش دامنه تنش‌ها نیست؛ اما ما ملتی نیستیم که با فرار از زور گویان دوام آورده باشد. ما به وضوح گفته‌ایم؛ تمایلی به گسترش دامنه تنش‌ها نداریم و اینکه خلیج فارس و تنگه‌هرمز، شریان‌های حیاتی ما هستند و ما برای معائن خود به آن‌ها وابسته هستیم و می‌خواهیم برای ترابری کشتی‌رانی تمام کشورها از جمله ایران در امن و امان باشند.»

مقایله با مذاکره؟

پرسشی است که این روزها در پی بالاگرفتن تنش میان ایران و آمریکا و گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال جنگ میان این دو کشور، زیاد مطرح می‌شود. رهبر انقلاب حجت را تمام کردند: «مذاکره بی‌مذاکره». سردار سلیمانی فرمانده سپاه قدس نیز به‌تازگی اعلام کرد: دشمن می‌خواهد با فشارهای اقتصادی، ما را پای میز مذاکره بکشاند که این مذاکره، مصداق «تسلیم‌است»؛ اما مردم ما هوشیار هستند و معتقدند، مذاکره در شرایط کنونی با دشمن «تسلیم‌شدن» محض است و قطعاً تن به این ذلت نمی‌دهیم.

با این حال چهره‌های نپی هستند که صحبت از «مذاکره» به میان می‌آورند. فرماندهان نظامی تأکید می‌کنند که مذاکره یعنی تسلیم شدن. دیپلمات‌ها ولی در پی راه مذاکره هستند و این داستان ادامه دارد. به‌راستی در برابر

آمریکای ترامپ چه باید کرد: «صبر»، «جنگ» یا «مذاکره»؟

ایران در حال حاضر با طیفی از گزینه‌ها برای کنش راهبردی در برابر آمریکا روبه‌روست؛ سیاست صبر و انتظار، اقدام متقابل و عملیاتی علیه آمریکا در منطقه و خروج از برجام و مذاکره با آمریکا. این‌ها گزینه‌هایی محتمل تر به نظر می‌رسند. درباره سیاست «صبر»، که صبر را مترادف با «انفعال» و نه «انتظار» می‌دانند، می‌گویند: صادرات نفت به‌عنوان بنیان امنیت اقتصادی کشور و مبنای زندگی اقتصادی ملت، به شدت‌ترین شکل به چالش کشیده شده است. باید به این چالش واکنش

این راه اصلاحات، به ترکستان است!

اسفندماه ۹۴، همه چیز وفق مراد اصلاح‌طلبان پیش رفت، لیستی که در تهران به ضرب و زور چهره‌های جدید و البته نسل جوان اصلاح‌طلب و به لطف انتلاف با برخی اصولگرایان معتدل به ۳۰ نفر رسیده بود، توانست بالاتر از لیست اصولگرایان قرار بگیرد و در همان مرحله اول، نامزد‌های لیست راهی بهارستان شوند. شهرهای دیگر هم به نسبت نگرانی‌هایی که از رد صلاحیت شورای نگهبان وجود داشت، لیست امید آمار خوبی را در جلب آرای مردم به خود اختصاص داد و صاحب اکثریت کرسی‌های سبز پارلمان شد. اما این ابتدای راه بود؛ سرخوشی از پیروزی اصلاحات و به گمان برخی بازپس‌گیری مجلس شورای اسلامی پس از سه دوره متوالی که در دست اصولگرایان بود، خیلی طول نکشید. چر تکه‌اندازی‌های «فراکسیون امید» پس از پایان هر مرحله دوم انتخابات آغاز شد. شمارش نغات که عدد صد را رد کرد، تا حدود زیادی اصلاح‌طلبان را به میان‌داری مجلسی که به مصلحت بود هم‌پای دولت حسن روحانی حرکت کند، امیدوار کرد. این امیدواری به چند روز نکشید که با انتخابات هیئت رئیسه مجلس به ناامیدی بدل شد. آنجا که لاریجانی با آرای قاطع به ریاست مجلس دهم انتخاب شد، حرف و حدیث‌ها در مورد تعداد امیدی‌های مجلس هم آغاز شد. اصلاح‌طلبان اما با بیان اینکه: «همه اعضای فراکسیون امید اصلاح‌طلب نبودند تا به عارف رأی دهند»، بر همه جنجال‌هایی که می‌رفت به پا شود سرپوش گذاشتند. راند دوم تلاش‌های ناکام اصلاح‌طلبان که خیلی روی آن مانور هم داده نشد، انتخاب روسای کمیسیون‌ها بود. صندلی‌های ریاستی که در آن سال (۹۵) تنها در دو کمیسیون به اصلاح‌طلبان تعلق گرفت، برای دومین بار آنان را بازنده رقابت با اصولگرایان کرد. تشکیل فراکسیون مستقلین در کنار دو فراکسیون امید و ولایی، به‌خوبی نشان داد که اصولگرایان معتدل هیچ‌گاه پیرو اصلاح‌طلبان نخواهند بود. در تابستان ۹۵ اعتدالیون هر دو فراکسیون امید و ولایی مجلس به فراکسیون سوم، نقل مکان کردند تا وظیفه تبعیت از تصمیمات اصلاح‌طلبان را از سر خود واکنند. فراکسیون امید هم هیچ کاری نکرد. این ضعف و بی‌انگیزگی را در جریان استیضاح وزرای دولت در مجلس به گونه دیگری مشاهده کردیم. مجلسی که قرار بود با فراکسیون امید، حامی اقدامات دولت روحانی شود، در خلال برخی از حمایت‌هایی که انصاف نیست به راحتی از آن عبور کنیم، عضو تیم اصولگرایان شدند و بعد در جریان طرح سؤال از رئیس جمهور هم شاهد سکوت اصلاح‌طلبان و برنده شدن جبهه پایداری‌ها بودیم. حال فراکسیون امید مانده و ده ماه تا انتخابات مجلس یازدهم.

پا‌الزایش تنش میان ایران و آمریکا گمانه‌زنی‌ها درباره واکنش احتمالی ایران پالا گرفته است؛

جنگ و صلح مشت یا مذاکره!

نشان داد؛ واکنشی جدی پیش از آنکه آمریکا تمام گلوگاه‌ها را ببندد و بحران از این هم شدیدتر شود. انمه جمعه در تریبون‌های نماز جمعه، مردم را به صبر در برابر تحریم‌ها و فشارهای دشمن دعوت می‌کنند. به تازگی علی مطهری نایب رئیس مجلس هم گفته که اگر مردم شش ماه دیگر مقاومت کنند، آمریکا خودش خسته می‌شود و دست از فشار بر می‌دارد! عده‌ای هم منتظر پایان دوران ریاست جمهوری ترامپ در آمریکا و روی کار آمدن دموکرات‌ها و در خوش‌بینانه‌ترین حالت، کسی مثل «براک اوباما» (شاید حتی میشل اوباما) هستند. اما شواهد نشان از آن دارد که آمریکا عزم و اراده جدی آمریکا برای

فرمانده حفاظت سپاه: تخصص‌های سپاه در فرماندهی حفاظت جمع شده است

فرمانده حفاظت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گفت: کار مجموعه حفاظت یک کار کاملاً تخصصی است و می‌توان گفت، مجموع تمام وظایف سپاه پاسداران در این مجموعه جمع شده است. سردار سرتیپ دوم پاسدار فتح‌الله جمیری، در مراسم گرامیداشت سالروز تأسیس سپاه حفاظت انصارالمهدی (عج) با بیان اینکه در بحث دفاع از حرم یکی از مجموعه‌هایی که پاسداران آن بیشترین فشار را برای اعزام به سوریه می‌آوردند، مجموعه سپاه حفاظت بوده است، گفت: مجموعه سپاه حفاظت از بدو تأسیس تاکنون ۳۰۰ شهید را تقدیم انقلاب اسلامی کرده است. فرمانده حفاظت سپاه ادامه داد: کار مجموعه حفاظت یک کار کاملاً تخصصی است و می‌توان گفت؛ مجموع تمام وظایف و تخصص‌های سپاه پاسداران در این مجموعه جمع شده است.

سياست Policy

NasleFarda.net
naslefardanews
nasifarda

گزینه، طرفدارانسی را در داخل ایران همراه خود دارد و به طور ویژه می‌شود به برخی رسانه‌های اصولگرا اشاره کرد که دعوت به بستن تنگه‌هرمز و اقدام نظامی علیه همسایگان و واکنش‌های تند و تیز به اقدامات آمریکا می‌کنند. این گزینه اما جایگاه چندانی در ذهن تصمیم‌گیرندگان و سیاست‌گذاران ایرانی ندارد.

«رفتن پای میز مذاکره»؛ این گزینه چندسالی است محل مناقشه و چالش است. البته تا‌بوی مذاکره شکسته شده و حساسیت‌ها به اندازه قبل نیست. در روابط تنش‌زای میان تهران و واشنگتن این روزها این گزینه هم مطرح می‌شود و طرفداران هم دارد. با این حال بسیاری از ناظران، رفتن ایران پای میز مذاکره را در وضعیت کنونی، تأمین‌کننده منافع آن نمی‌دانند و عقیده دارند اگر الان حاضر به مذاکره بشویم، درواقع به اصطلاح «دست تو» رفته‌ایم و در نتیجه نه تنها نمی‌توانیم امتیاز بگیریم که مجبور به قبول شرایط تحمیلی طرف مقابل هم خواهیم بود.

گزینه‌ها آن قدر متنوع است که به نظر می‌رسد باید یکجایی از راه کارها را آماده کنیم؛ یک سیاست همه‌جانبه؛ در برجام بهمانیم، در عین حال بخشی از تعهدات غیرحساس خود در درون برجام را کاهش دهیم (که در متن برجام هم چنین شرایطی پیش بینی شده)، پالس مذاکره را در مسائل منطقه‌ای بدهیم و در نهایت سپاه و نیروهای نظامی ایران در خلیج فارس، مانورهایی را انجام دهند و موضعی را اعلام کنند که اقتدار ایران را به نمایش بگذارند. البته باید دید از زاویه چه کسی به پرسش مطرح شده، پاسخ داده می‌شود: در برابر آمریکا باید چه کرد؟ «حسین شریعتمداری» پاسخ می‌دهد یا «صادق زیباکلام»!

متحدی که هیچ وقت «رفیق» نمی‌شود!

روسیه است دیگر؛ به سیاست‌های یکی به میخ، یکی به نعل زدندن عادت داریم. تازه‌ترین فاز از این سیاست را در روابط دوجانبه و هم‌زمان مسکو با تل آویو و تهران می‌بینیم. «پوتین» توانسته است هم‌مان با وابستگی به ستون‌های مختلف، روابط صمیمانه با دشمنان دیرینه یعنی ایران و اسرائیل را حفظ کند. در مورد اسرائیل، رفتار خوب با یهودیان در روسیه معاصر و گذشته، یک عنصر اصلی است. دیدگاه‌های شخصی پوتین درباره یهودیت و روابط دوستانه او با رهبران کسب و کار و مقامات یهودی یهودی به همان اندازه قابل توجه است. در خصوص ایران، منافع ژئوپلیتیک و اقتصادی عوامل اصلی هستند. ایران و روسیه مشترک‌کی دارند که از زمان بحران و جنگ در سوریه، بیشتر هم شده و روابط تهران -مسکو را نزدیک‌تر از قبل کرده است و به‌عنوان دو حامی قوی در کنار یکدیگر قرار داده است. پوتین شاید در اندیشه بازگشت به دوران نفوذ اتحاد جماهیر شوروی است. آمریکا را رقیب اصلی می‌بیند و به ایران که بیش از ۴۰ سال است با آمریکا مخالفت و دشمن است، توجه خاصی دارد. در طول این ۱۵ سال، اتفاقات خاصی افتاد. همکاری‌های دفاعی بین ایران و روسیه با امضای قرارداد دفاع از تاسیسات خود به کار بگیرد و امکان حمله اسرائیل به این سایت‌ها را خنثی کند. نخست‌وزیر بعدی «نتانیاهو»، با یک جت خصوصی به مسکو رفت تا «دیمتری مدودف»، رئیس جمهور روسیه را برای لفو معامله موشکی، تحت فشار قرار دهد. سه سال بعد، پوتین برای دومین بار به اسرائیل سفر کرد و روابط نتانیاهو و پوتین گرم شد. سال ۲۰۱۸ نتانیاهو به مسکو رفت و از پوتین خواست، پس از جنگ سوریه نیروهای ایران را از این کشور اخراج کند. گزارش‌ها حاکی را آن بود که پوتین به او توصیه کرده که صبرداشته باشد. این پاسخ کمی مرمرانه بود! حالا دوباره شنیده شده که روسیه از ایران خواسته فوری از سوریه خارج شود. در میان تأیید و تکذیبه‌های جدید پیرامون این خبر، پوتین با تر دستی چند توپ را در هوا می‌چرخاند و ایران نمی‌خواهد یکی از این توپ‌ها باشد.

زیر گرفته شدن یک معترض توسط خودروی زرهی
«لوئیس آلخاندرو» که در کودتایی به رهبری «خوان گویادو» رهبر مخالفان ونزوئلا علیه «نیکلاس مادورو» شرکت کرده بود، توسط یک خودروی زرهی گارد ملی زیر گرفته شد اما زنده ماند.

غیر محرمانه‌ها

اوباما درباره ترامپ

سریال می‌سازد!

«باراک اوباما» و همسرش «میشل اوباما» در تهیه سریالی برای نتفلیکس شرکت می‌کنند، شخصیت مجوری این سریال جانشین اوباما در مقام ریاست جمهوری ایالات متحده است: «دونالد ترامپ». این سریال ویدئویی قرار است بر پایه کتاب معروف «ریسک پنجم» نوشته «مایکل لوئیس» ساخته شود.

واکنش «فریدون» به حکم حبسی

حسین فریدون، در واکنش به محکوم شدنش از سوی دادگاه بدوی به حبس گفت: صرف نظر از نقض صریح قانون در جریان اطلاع‌رسانی این پرونده، اتهامات مطرح شده علیه اینجانب در دادگاه و پاره‌ای از رسانه‌ها را قویا و مطلقا رد می‌کنم و به آن معترضم. به دلیل ریشه نداشتن این اتهامات در واقعیت و به امید صدور حکم عادلانه، جهت اثبات بی‌گناهی خود، درخواست برگراری دادگاه تجدیدنظر را تسلیم مقامات قضائی خواهم کرد.

کورس برای ثبت‌نام

ناکار آمدی در گینس!

مهرداد بدرپاش، از هم‌فکران احمدی‌نژاد در مراسم بزرگداشت شهیدای طلبه همدان و یادبود روحانی شهید همدانی خطاب به برخی از مسئولان گفت: از خانه‌های آن چنانی بیرون بیایید و اثر رویکرد لیبرالی خود به کشور را ببینید. امروز اکثر مردم هم‌چون روحانی شهید قاسمی که چه‌چیز دخترش را با نماز و روزه قضا تأمین کرد، دچار مشکل هستند. کشور را به اینجا رسانده‌اید، حالا باید پاسخ دهید. ظاهرا برخی اصرار دارند تا ناکارا ام‌دی‌شان در کتاب رکوردهای گینس ثبت شود.

«منبع آگاه» باز داشت شد

پس از آنکه خبر رسید مر ضیه امیری، خبرنگار روزنامه «شرق» و رضاشهابی و حسن سعیدی، از اعضای سندیکای شرکت واحد به علت شرکت در تجمع روز کارگر بازداشت شده‌اند، حالا خبر رسیده «زیبا اسماعیلی» سخنگوی شرکت بخش و پالایش نفت هم به خاطر انتشار خبر سهمیه‌بندی بنزین بازداشت شده است. این خبر را «فارس» منتشر کرد و در متن خبر خود آورده بود که یک منبع آگاه در شرکت نفت این خبر را به آن‌ها داده که حالا «منبع آگاه» بازداشت شده است!

سؤال و سکوت!

روزنامه جمهوری اسلامی در واکنش به صحبت‌های اخیر «محمدسرفراز» رئیس اسبق رسانه ملی نوشت: در شرایطی که سیاست نظام برای سال جاری، ایجاد آرامش، امید و وحدت در جامعه اعلام به‌دو حتنی برخی وزرای امنیتی و مسئولان دیگر، تهدید به برخورد با رسانه‌ها و افرادی کردند که بخواهند در فضای مجازی یا حقیقی، یاس و سیاه‌نمایی را دامن بزنند، به‌ناگاه مصاحبه‌ای از رئیس سابق صداوسیما در سطح وسیعی منتشر شد که فراتر از سیاه‌نمایی است. هر چند صحبت‌های سرفراز و بازرس سابق او به‌دلیل نقش جریان خاص در تنظیم و انتشار آن رأی‌توان موفق و محل اعتماد دانست، ولی سکوت رسانه‌ها و نهادهایی که از سوی سرفراز به شدت متهم می‌شوند، نیز جای سؤال دارد.

ترامپ: با دست‌فرمان «جان»

باید در چند جای دنیا بجنگیم

سسی‌ان ان: «ترامپ» در جمع گروهی از مشاورانش از سیاست‌های «جان بولتون» و «پمپئو» درباره ونزوئلا ایراز ناامیدی کرد و گفت: بولتون دولت او را به طرف چند جنگ در نقاط مختلف دنیا می‌کشد. بر اساس این گزارش، برخی منابع به سسی‌ان گفته‌اند، ترامپ پس از گفت‌وگوی تلفنی با «پوتین»، مواضع خود را در قبال تحولات ونزوئلا تعدیل کرده و جانب احتیاط در پیش گرفته است. پیش‌تر پمپئو و بولتون، در اظهاراتی دولت روسیه را به مداخله در امور داخلی ونزوئلا و حمایت از «مادورو» متهم کرده‌اند. پمپئو حتی این اتهام را وارد کرد که دولت روسیه پس از شورش گروهی از نظامیان ونزوئلایی در حمایت از «خوان گویادو» علیه «نیکلاس مادورو» شرکت کرده بود، توسط یک خودروی زرهی گارد ملی زیر گرفته شد اما زنده ماند.

قالیباف، در مراسم

تشییع مادر شهیدان طهرانی مقدم
مراسم تشییع مادر شهیدان طهرانی مقدم، روز گذشته برگزار شد. پیکر بانو فاطمه جلیلی برای خاک‌سپاری به حرم حضرت عبدالعظیم (ع) منتقل شد. قالیباف شهردار اسبق تهران از حاضران در این مراسم بود.

حضور امیراتور ژاپن در انتظار عمومی برای نخستین بار

«راوهیتو» امپراتور جدید ژاپن، از بالکن کاخ امپراتوری از مردمی که روی کار آمدنش را تبریک گفتند، تشکر کرد.